

ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหาร
โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

จุรีรัตน์ ทัดแก้ว*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยจำแนกตามเพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 136 คน โดยสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (Independent Sample t-test) และทดสอบการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวน One Way Analysis of Variance ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีเพศต่างกันต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านมีความคิดเห็นต่างกัน ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนและด้านการบริหารตนเอง โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย 3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน ต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้านมีความคิดเห็นต่างกัน ด้านการกระจายอำนาจ ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 10-20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี

คำสำคัญ : 1) ความคิดเห็น 2) การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน

บทนำ

การศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญยิ่งที่จะทำให้การพัฒนาคุณภาพของประชากรเป็นไปตามที่ประเทศชาติต้องการ โดยเฉพาะในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

(พ.ศ. 2555-2559) ที่เน้นการพัฒนาคนเป็นสำคัญอันดับแรก การศึกษาจึงต้องมียุทธศาสตร์อย่างมาก ต่อการพัฒนาประชากรของประเทศให้มีลักษณะที่พึงประสงค์ ซึ่งการจัดการศึกษาที่มีคุณภาพแลประสิทธิภาพเท่าใดจึงจะสามารถบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาประชากรของประเทศได้ การจัดการศึกษาในระดับขั้นพื้นฐานจะประสบความสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้บริหารและครูเป็นสำคัญ ถ้าบุคลากรเหล่านี้มีความพึงพอใจในการทำงาน มีขวัญและกำลังใจดีก็必将มีความร่วมมือร่วมใจในการปฏิบัติงาน มีความเต็มใจเสียสละ อุทิศตน มีความคิดริเริ่มในการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น(กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 72) อุทิศตน มีความคิดริเริ่มในการปรับเปลี่ยนการจัดการศึกษาให้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น(กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 72) การบริหารการศึกษาในโรงเรียน เพื่อให้เป็นองค์กรแห่งการส่งเสริมการปฏิรูปการเรียนรู้ให้ได้ดั่งนั้นผู้บริหารสถานศึกษาต้องเป็นผู้มีวิสัยทัศน์กว้างไกล จะทำให้การจัดการเรียนรู้ในโรงเรียน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่อนาคตที่ประสบความสำเร็จ เพื่อให้ผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ขึ้นอย่างมีคุณภาพตามที่สังคมต้องการ การกำหนดแนวทางปฏิบัติในปัจจุบันจึงจำเป็น จะต้องบริหารหน่วยงานเพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างต่อเนื่องภายใต้ความร่วมมือของบุคลากรทุกฝ่าย ดังนั้นการศึกษาจึงเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาดังกล่าว เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่จะช่วยให้บุคคลได้พัฒนาตนเองตลอดชีวิต สามารถพัฒนาศักยภาพและความสามารถด้านต่าง ๆ เพื่อให้รู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงให้เป็นไป ตามสภาพสังคมและเศรษฐกิจในปัจจุบัน การที่จะพัฒนาในด้านการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัจจัยหลักที่มีความสำคัญอย่างยิ่งประการหนึ่งคือ ครู อาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา ที่จะขับเคลื่อนพลัง การปฏิรูปการศึกษา จะต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ในการจัดการเรียนรู้ ที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี มีความสุข (สมคิด พรหมจ้อย, 2547, หน้า 2)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 กำหนดให้รัฐจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย (มาตรา 49) และให้จัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม(มาตรา81)จึงมีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ซึ่งถือว่าเป็นยุทธศาสตร์สำคัญของการปฏิรูปการศึกษาของไทยในหมวด 1 ความมุ่งหมาย และหลักการ มาตรา 9 ว่าด้วยเรื่อง การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษา โดยให้ยึดหลัก6ประการ สรุปได้ดังนี้ 1) มีเอกภาพด้านนโยบายและมีความหลากหลายในการปฏิบัติ 2) มีการกระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและสถานศึกษา 3) มีการกำหนด

มาตรฐานการศึกษาและประกันคุณภาพการศึกษา 4) มีการพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู คณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษาและการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง 5) การระดมทรัพยากรมาใช้ในการจัดการศึกษา และ 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชนและสังคม ซึ่งหลักการดังกล่าวได้ครอบคลุมหมวดต่างๆ โดยเฉพาะหมวดที่ 5 การบริหารและการจัดการศึกษาที่เป็นปฏิรูประบบและโครงสร้างการบริหารและการจัดการศึกษาใหม่ให้เกิดเอกภาพและมีคุณภาพในการบริหารการจัดการศึกษา เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้รับบริการ ซึ่งปรากฏชัดในมาตรา 39 ที่ระบุว่า “ให้กระทรวงกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคลและการบริหารงานทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง” ซึ่งหมายความว่าทั้งเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา จะมีความเป็นอิสระในการจัดการศึกษาของตนเองมากขึ้นตามที่กฎหมายกำหนด โดยเฉพาะสถานศึกษาจะมีอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบที่เบ็ดเสร็จในตนเอง (บุญมี เดิมกะยอม, 2551: 2) การกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษา ในการปฏิรูประบบบริหารการศึกษา มุ่งกระจายอำนาจการตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็กได้แก่ผู้บริหาร โรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ได้มีส่วนร่วมกันตัดสินใจในการจัดการศึกษาให้มากที่สุดซึ่งเป็นแนวคิดการบริหารในลักษณะที่ใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management : SBM) โดยมุ่งเน้นให้สถานศึกษามีอิสระ มีความคล่องตัวในการบริหารงานด้านวิชาการ การบริหารงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป โดยอยู่บนพื้นฐานการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน 5 ด้าน คือ 1) หลักการกระจายอำนาจ 2) หลักการมีส่วนร่วม 3) หลักการคืนอำนาจจัดการศึกษาให้ประชาชน 4) หลักการบริหารตนเอง และ 5) หลักการตรวจสอบและถ่วงดุล เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและให้มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการโรงเรียน ซึ่งประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ตัวแทนครู ผู้แทนชุมชน โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด และมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด (อุทัย บุญประเสริฐ, 2542 : 1-3)

จากข้อมูลดังกล่าว การกระจายอำนาจทางการบริหารการจัดการศึกษาได้มอบให้ท้องถิ่นและสถานศึกษามีอำนาจมากขึ้น ทำให้การพัฒนาระบบการบริหารการจัดการศึกษารุดหน้าขึ้นพื้นฐานมีประสิทธิภาพและการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ทำให้มีเอกภาพ ก่อให้เกิดความตื่นตัวในการพัฒนาคน ด้านผลผลิตและการให้บริการสถานศึกษาและบุคลากรมีผลงานดีเด่นได้รับการยอมรับจากสังคม ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อการบริหารการจัดการศึกษาของผู้บริหาร ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุงการบริหารการศึกษาของผู้บริหาร โรงเรียน เพื่อสนอง ความพึงพอใจ

ให้แก่ครูได้ปฏิบัติงานต่าง ๆ บรรลุจุดมุ่งหมายอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่น บรรลุผลสำเร็จ เพื่อความสุขในการปฏิบัติงานของครูและเพื่อชื่อเสียงของโรงเรียน ให้เป็นที่พึงพอใจของชุมชน และการพัฒนาการจัดการศึกษาสืบต่อไป เพื่อนำผลการวิจัยในครั้งนี้มาปรับปรุง พัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรสถานศึกษาและเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย

ครูที่มีเพศ และประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 210 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 136 คน โดยสุ่มอย่างง่าย (Sample Random sampling)

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน โดยมีขอบเขตของเนื้อหา 5 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการกระจายอำนาจ 2) ด้านการมีส่วนร่วม 3) ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน 4) ด้านการบริหารตนเอง 5) ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ

ผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 ซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่ ได้แก่ 1) ด้านการกระจายอำนาจ 2) ด้านการมีส่วนร่วม 3) ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน 4) ด้านการบริหารตนเอง 5) ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยใช้ค่าความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ

ผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ค่าที (Independent Sample t – test)

4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเชฟเฟ (Sheffe's Post hoc Comparison)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน สำหรับโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษานำไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการศึกษา ของสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. เป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา และสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องสามารถนำผลการศึกษานี้ไปใช้ในการพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาสถานศึกษาต่อไป

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหาร โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. ครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมไม่ต่างกันส่วนรายด้านมีความคิดเห็นต่างกัน ในด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนและด้านการบริหารตนเอง โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย

3. ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1 โดยภาพรวมไม่ต่างกันส่วนรายด้านมีความคิดเห็นต่างกัน ในด้านการกระจายอำนาจ ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานระหว่าง 10-20 ปี มีความคิดเห็นมากกว่าครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานน้อยกว่า 10 ปี และครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานมากกว่า 20 ปี

การอภิปรายผล

มีประเด็นที่น่าสนใจ ดังนี้

1. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 1 โดยใช้หลักการในการบริหารโรงเรียนเป็นฐาน 5 ด้าน คือ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน ด้านการมีส่วนร่วม ด้านการบริหารตนเอง และด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เป็นเพราะว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จะใช้กระบวนการบริหารจัดการที่กระจายอำนาจการจัดการศึกษาไปสู่สถานศึกษาให้มีอิสระและคล่องตัวในการตัดสินใจในรูปแบบการมีส่วนร่วมของบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกัน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียน และผู้ปกครอง พัฒนามาตามศักยภาพของโรงเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตนเองตามความต้องการ และสอดคล้องกับชุมชนท้องถิ่น ยิ่งไปกว่านั้น American Association of School Administration ได้ตระหนักถึงบริบทการบริหารโรงเรียนที่มีประสิทธิผลและคุณภาพจะต้องใช้ยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ในการปรับปรุงการศึกษาโดยเปลี่ยนอำนาจหน้าที่ในการตัดสินใจไปจากระดับรัฐหรือเขตการศึกษาไปยังแต่ละโรงเรียน โดยให้ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียนและผู้ปกครองมีอำนาจควบคุมกระบวนการจัดการศึกษามากขึ้นซึ่งให้มีหน้าที่และรับผิดชอบตัดสินใจเกี่ยวกับงบประมาณ บุคลากร และหลักสูตร นอกจากนี้จะเห็นได้ว่ากระทรวงศึกษาธิการได้มีนโยบายการกระจายอำนาจการบริหารและการจัดการศึกษาทั้งในด้านวิชาการงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการและเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ซึ่งการกระจายอำนาจดังกล่าว ทำให้

สถานศึกษามีความคล่องตัวมีอิสระในการบริหารจัดการการศึกษาเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School-based Management) เป็นการสร้างรากฐานและความเข้มแข็งให้กับสถานศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 6-7) นอกจากนี้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกมล เพิ่มผล (2554) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูเทศบาล สังกัดองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า การบริหารโรงเรียนโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูเทศบาล สังกัดองค์กรบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธรรมรัตน์ สงศรี ชูศักดิ์ เอกเพชร และบรรจง เจริญสุข (2556) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาส ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาส ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.1 ด้านการกระจายอำนาจ โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษามีการจัดโครงสร้างการบริหารเป็นฝ่ายต่างๆ ทั้งนี้เพราะการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น สถานศึกษามีอิสระและความคล่องตัวในการบริหารงาน ให้โอกาสคณะครูและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการเสนอความเห็นเพื่อพัฒนางาน มีการตัดสินใจดำเนินงานต่างๆ โดยมีคณะกรรมการสถานศึกษาและคณะครูมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่เกี่ยวกับงานในหน้าที่ ทั้งนี้การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School – Based Management) เป็นการบริหารจัดการศึกษาสถานศึกษาโดยตรงมีการกระจายอำนาจทางการบริหารไปยังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและให้ชุมชนมีบทบาทและส่วนร่วมในการบริหารจัดการศึกษา การกระจายอำนาจการบริหารจากส่วนกลางไปยังสถานศึกษาในการปฏิบัติการบริหาร การศึกษานั้นมุ่งกระจายอำนาจการตัดสินใจไปให้ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู ผู้ปกครอง และชุมชน ให้ได้มีส่วนร่วมตัดสินใจในการจัดการศึกษาให้มากที่สุด เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนในการตัดสินใจ และให้มีการบริหารในรูปแบบคณะกรรมการสถานศึกษา โดยมีความเชื่อว่าการตัดสินใจที่ดีที่สุดเกิดจากการตัดสินใจของคณะบุคคลที่อยู่ใกล้ชิด และมีส่วนเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ นางลักษณะ ยุทธสุทธิพงศ์ (2551) ซึ่งได้ศึกษาเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 4 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 4 ด้านการกระจายอำนาจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุดาทิพย์, วิโรจน์ มุทกัณฑ์, สำเร็จ บุรชัย. (2558). ความพึงพอใจของบุคลากรที่มี

ต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 พบว่า ความพึงพอใจของบุคลากรที่มีต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 5 ด้านการกระจายอำนาจ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เป็นเพราะสถานศึกษาเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้มีส่วนร่วมในการบริหาร ตัดสินใจในการบริหารจัดการศึกษาทั้งครู ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชน ตัวแทนศิษย์เก่า และตัวแทนนักเรียน เข้ามาเป็นคณะกรรมการในการกำหนดแนวทางการจัดกิจกรรมในการจัดการศึกษาทำให้มีความรู้สึกมีส่วนร่วมในการช่วยกันส่งเสริมสนับสนุนให้สถานศึกษาประสบความสำเร็จ บรรลุเป้าหมายตามที่ได้กำหนดไว้ร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ ชีระ รุญเจริญ (2550) กล่าวว่า การที่ผู้บริหารเปิดโอกาสให้ผู้ร่วมงานเข้ามามีบทบาทในการพิจารณาปัญหาและตัดสินใจร่วมกับรับผิดชอบในการบริหารงานบางอย่าง เพื่อประโยชน์ในการระดมกำลังความคิดและแบ่งภาระหน้าที่ของผู้บริหาร สอดคล้องกับงานวิจัยของ พัฒน์นรี ศรีสุข (2556) ได้ศึกษาค้นคว้า บทบาทการบริหารโดยใช้โรงเรียนฐานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต 21 ผลการศึกษาพบว่า บทบาทการบริหารโดยใช้โรงเรียนฐานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุชาติ พินแพทย์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาทการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสระแก้ว เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า บทบาทการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารสถานศึกษา ด้านการมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชญานี ภัทรวารินทร์ (2556) การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชน พบว่า การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชน ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของซึ่ง ได้ศึกษาเรื่อง พรทิพา แก่นเรือง (2553) ได้วิจัยความพร้อมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการวิจัยพบว่า ความพร้อมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี ด้านการมีส่วนร่วม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.3 ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อ ทั้งนี้เป็นเพราะว่า สถานศึกษาเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี แผนพัฒนาการจัดการศึกษา

หลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษา และกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษา เสนอแนวทางและมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารทั่วไปของสถานศึกษา ส่งเสริมให้มีการระดมทรัพยากรเพื่อการศึกษา ตลอดจนวิทยากรภายนอก และวิทยากรท้องถิ่น ส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างสถานศึกษากับชุมชน ส่งเสริมให้สถานศึกษาเป็นแหล่งวิทยาการของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชรพล สุธาสัยเนตร (2556) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับวิจัยของ เจริญศักดิ์ เจริญยง (2551) ได้ศึกษาเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย การศึกษาที่ 13 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในศูนย์เครือข่าย การศึกษาที่ 13 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. ด้านการคืนอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการบริหารตนเอง โดยภาพรวมและรายชื่อ พบว่าครุมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ระบบการศึกษาทั่วไปมักจะกำหนดให้สถานศึกษาปฏิบัติตามนโยบายจากส่วนกลาง สถานไม่มีอำนาจอย่างแท้จริง สำหรับการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานนั้น สถานศึกษามีอิสระในการตัดสินใจมากขึ้น มีอำนาจในหน้าที่และความรับผิดชอบในการดำเนินงาน สามารถเลือกวิธีการที่เหมาะสมกับความพร้อมของสถานศึกษา ส่งผลให้สถานศึกษามีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการศึกษาสอดคล้องกับงานวิจัยของ กรกมล เพิ่มผล (2554) ที่ได้ทำวิจัยเรื่อง การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูเทศบาล สังกัดองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี พบว่า ด้านการบริหารตนเองอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ เอมอร วิริยะขันติกุล (2555) ทำการวิจัยเรื่อง สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเป็นฐาน ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพกลาง ผลการวิจัย พบว่า สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพกลาง ด้านการบริหารตนเอง โดยรวมอยู่ในระดับมากเช่นกัน

1.5 ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยภาพรวมและรายข้อ พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากทุกข้อทั้งนี้อาจเป็นเพราะ การบริหารงานของสถานศึกษามีประสิทธิภาพ โปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้ มีการปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการศึกษาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีการประกันคุณภาพภายในและภายนอกสถานศึกษาทำให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ สมภักดิ์ สมเพราะ (2557) ซึ่งได้ศึกษาค้นคว้าเรื่อง ความพึงพอใจของผู้บริหารและครูต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี กลุ่ม 5 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของผู้บริหารและครูต่อการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยรวมอยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับงานวิจัยอาชว อนุตรวงศ์. (2550). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2. ผลการวิจัยพบว่าความ การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2 ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรสิทธิ์ ปัญญาพานิช (2554) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 พบว่า การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 ด้านการตรวจสอบถ่วงดุล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ด้านการกระจายอำนาจ สถานศึกษาควรมีการจัดให้มี การประชุมและฝึกอบรมให้ความรู้ในด้านการบริหารแก่ครูเพิ่มมากขึ้นเพื่อให้ครูเข้าใจถึงหลักการทำงานโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน และหลักการบริหารโดยใช้การกระจายอำนาจ โดยอาจเชิญวิทยากรหรือผู้ทรงคุณวุฒิมาให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ครู
2. ด้านการใช้การมีส่วนร่วม สถานศึกษาควรมีการเปิดโอกาสให้ครู มีส่วนร่วมในการวางแผนงานด้านงบประมาณ - การเงินของสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น และ สถานศึกษาควรมีการจัดทำเอกสารรายรับ - รายจ่าย และชี้แจงการดำเนินงานและการใช้ งบประมาณให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบเป็นรายภาคเรียนหรือรายปีการศึกษา

3. ด้านการบริหารตนเอง ผู้บริหารสถานศึกษาต้องให้ความสำคัญ และเอาใจใส่ดูแลในการดำเนินงานด้านต่างๆ ของโรงเรียน มีการกำหนดหน้าที่รับผิดชอบ และภาระงานของสถานศึกษาให้ครูผู้สอน ครูผู้ช่วยตามที่ถนัดเพื่อจะได้ใช้ความสามารถเต็มตามศักยภาพ

4. ด้านการตรวจสอบและถ่วงดุล สถานศึกษาควรจัดทำระเบียบ ข้อบังคับในการปฏิบัติในการดำเนินงานให้ชัดเจน มีการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานและวิเคราะห์ ตัวบ่งชี้เผยแพร่เพื่อถือปฏิบัติโดยทั่วกันและรายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงาน ตามแผนปฏิบัติการให้ผู้ปกครอง ชุมชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

5. ด้านการคืนอำนาจให้แก่ประชาชน สถานศึกษาเปิดโอกาสให้คณะกรรมการสถานศึกษาให้ความเห็นชอบในการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี แผนพัฒนาการจัดการศึกษา หลักสูตรท้องถิ่นของสถานศึกษา และกำกับติดตามการดำเนินงานตามแผนของสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 1

2. ควรมีการศึกษการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา ระหว่างสถานศึกษาต่างเขตพื้นที่การศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). รายงานการปฏิรูประบบบริหารการศึกษาในกระทรวงศึกษาธิการ. คณะกรรมการปฏิรูประบบบริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : เซเว่น พรินต์ติ้ง กรุ๊ป.
- กรกมล เพิ่มผล. (2554). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการบริหารงานวิชาการของครูในโรงเรียนเทศบาล สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- เจริญศักดิ์ เจริญยง. (2551). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ของโรงเรียนในศูนย์เครือข่ายการศึกษาที่ 13 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสกลนคร เขต 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชญาณี ภัทรวารินทร์. (2556). การพัฒนารูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนเอกชน. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยสยาม
- ธรรมรัตน์ สงศรี, ชูศักดิ์ เอกเพชร, และบรรจง เจริญสุข. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานกับประสิทธิผลของโรงเรียนขยายโอกาสในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 1. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). รายงานการวิจัยเรื่องสภาพและปัญหาการบริหารและจัดการศึกษา ขั้นพื้นฐานของสถานศึกษาในประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎามนตรี.
- นงลักษณ์ ยุทธสุทธิพงศ์. (2551). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เขตตรวจราชการที่ 4. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- พัฒน์นรี ศรีสุข. (2556). บทบาทการบริหารโดยใช้โรงเรียนฐานของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21. ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏ
- พรทิพ ภาแก่นเรือง. (2553). ความพร้อมในการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของ โรงเรียนสังกัดเทศบาลเมือง จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- บุญมี เดิมกะยอม. (2551). สภาพ และปัญหาการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ ทำการเปิดสอน ช่วงชั้นที่ 1 – 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยภูมิ เขต 2.

- วัชรพล สูดสายเนตร. (2556). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน ในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 3. สารนิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย.
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- สุรสิทธิ์ ปัญญาพานิช. (2554). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานที่ส่งผลต่อประสิทธิผลการ
บริหารงานวิชาการ ของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี.
- สมศักดิ์ สมเพราะ. (2557). ความพึงพอใจของผู้บริหารและครูต่อการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็น
ฐานของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดนนทบุรี กลุ่ม 5. ปรินญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยปทุมธานี.
- อาชวี บุตรวงศ์. (2550). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานในโรงเรียนในสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาหนองคาย เขต 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต.
มหาวิทยาลัย ราชภัฏมหาสารคาม.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2542). รายงานการวิจัย การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษา
ในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School Based Management). กรุงเทพฯ:
สำนักงานปฏิรูประบบบริหารการศึกษา.
- อุทัย บุญประเสริฐ. (2543). การศึกษาแนวทางการบริหารและการจัดการศึกษาของ สถานศึกษาใน
รูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน(School-Based Management). กรุงเทพฯ ฯ: ครู
สภาลาดพร้าว.
- เอมอร วิริยะขันติกุล. (2555). สภาพและแนวทางการพัฒนาการบริหารโรงเรียนเป็นฐาน ใน
โรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มกรุงเทพมหานคร. มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์น.